

"พ่อแม่รังแกฉัน"(ใครกันจะรังแกลูกได้เท่าพ่อแม่)

นำเสนอเมื่อ : 2 พ.ย. 2558

/ ดร.แพง ชินพงศ์

พ่อแม่คือผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในชีวิตของคุณ เพราะพ่อแม่เป็นผู้ให้กำเนิดและอบรมเลี้ยงดูลูกใกล้ชิดกับลูกมากที่สุด ดังนั้น การที่ลูกจะเติบโตขึ้นเป็นคนดีหรือคนไม่ดีหรือไม่อย่างไรนั้น พ่อแม่เป็นผู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเลยทีเดียว

เมื่อกล่าวถึงพ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูลูกไม่ดี เรามักจะนึกถึงพ่อแม่ที่ชอบดุด่า ตบตี กดขี่ข่มเหงและปฏิบัติอย่างอยุติธรรมกับลูก แต่นอกเหนือจากพ่อแม่ประเภทนี้ก็คือพ่อแม่ประเภท "พ่อแม่รังแกฉัน" ซึ่งมีอยู่หลายลักษณะอันพอจะยกตัวอย่างได้ ดังนี้

1. พ่อแม่ที่ตามใจลูกมากเกินไป หมายถึง พ่อแม่ที่ยอมให้ลูกทุกอย่าง ไม่ว่าลูกจะขออะไรก็ไม่เคยขัด แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สมควรก็ตาม จนทำให้ลูกกลายเป็นคนมีนิสัยเอาแต่ใจตัวเอง อยากได้อะไรก็ต้องได้ ใครขัดใจไม่ได้เลย จึงทำให้เป็นคนที่มีนิสัยก้าวร้าวเห็นแก่ตัวและรักใคร่ไม่เป็นที่

2. พ่อแม่ที่เห็นว่าลูกน่ารักไปหมด คือ พ่อแม่ที่รักลูกจนหลง มองว่าลูกของตนนั้นน่ารักกว่าใคร เก่งกว่าใคร ดีกว่าใคร มักเียนยอลูกอยู่ตลอดเวลาโดยไม่เคยวากลาวตักเตือนลูกเวลาที่ลูกทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จึงส่งผลให้ลูกเติบโตมาเป็นคนที่ไม่เคยยอมรับความผิดของตนเอง ชอบโทษคนอื่นอยู่เสมอ มีนิสัยหลงตนเอง ใจดำ จนกลายเป็นคนที่เข้ากับคนอื่นยากและนารังเกียจในสายตาของคนทั่วไป

3. พ่อแม่ที่ไม่ได้ส่งเสริมให้ลูกฉลาด ความฉลาดของคนเรานั้นขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัย คือ พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม อันได้แก่การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งมีพ่อแม่หลายคนที่ไม่ได้สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับลูกในการส่งเสริมทางด้านสติปัญญา ยกตัวอย่างเช่น การให้ลูกหมกมุ่นจดจ่ออยู่กับโทรทัศน์ สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตมากเกินไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เด็กขาดพัฒนาการในการปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ทำให้แปลกแยกและไม่มีสังคม

4. พ่อแม่ที่ทอดทิ้งลูก มีพ่อแม่มากมายที่มุ่งทำแต่งงานหรือยุ่งแต่เรื่องของตนเองโดยไม่มีเวลามาสสนใจลูกและใช้ชีวิตเซยที่คิดว่าถูกต้อง โดยการซื้อของเล่นให้หรือให้เงินลูกเยอะๆแทน แต่อย่าลืมว่าแท้ที่จริงแล้วของเล่นที่ดีที่สุดสำหรับลูกก็คือพ่อแม่นั่นเอง พ่อแม่ที่ทอดทิ้งลูกจะทำให้ลูกรู้สึกหวาดกลัว ขาดความอบอุ่นและคิดว่าพ่อแม่ไม่รัก ซึ่งส่งผลให้ลูกเติบโตขึ้นเป็นคนขี้เหงา เขากับคนอื่นได้ยากและขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

5. พ่อแม่ที่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดี มีพ่อแม่มากมายที่มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เช่น พุดจาหยาบคาย ขี้โกหก ดื่มสุรา เสพสารเสพติด ไม่ซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง สุรุษสุราย ไม่รักษากฎหมาย ไม่ซื่อสัตย์ ฯลฯ ซึ่งเมื่อลูกได้เห็นความประพฤติเหล่านั้นก็จะซึมซับเขาไปจนกลายเป็นพฤติกรรมของตนเองโดยไม่รู้ตัว

ซึ่งมีให้เห็นกันอยู่ทั่วไปว่าเด็กที่พูดจาหยาบคายมักมาจากครอบครัวที่พ่อแม่พูดคำด่าคำให้เขาได้ยินอยู่เป็นประจำ

มีเรื่องจริงที่เกิดขึ้นเรื่องหนึ่งซึ่งผู้เขียนอยากนำมาเป็นตัวอย่างให้เห็นว่า ชีวิตของคนๆหนึ่งจะดีขึ้นเช่นไร พ่อแม่นับว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมาก ซึ่งพ่อแม่รังแกฉันจากเรื่องนี้มีดังนี้

บอล (นามสมมติ)

เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่เป็นนักธุรกิจมีฐานะร่ำรวยและเป็นเจ้าของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง บอลเป็นเด็กผู้ชายคนเดียวในครอบครัวคนจีนขนาดใหญ่ จึงทำให้ปู่ย่าตายายและพ่อแม่รักและทุ่มเทให้กับเขาอย่างมากเมื่อเขาอยากได้อะไรพ่อแม่ก็จะหามาประเคนให้เขาหมดทุกอย่าง อีกทั้งไม่ว่าบอลจะทำอะไร ในสายตาของพ่อแม่และปู่ย่าตายายนั้นเป็นสิ่งที่น่ารักน่าเอ็นดูและถูกต้องเสมอ เมื่อถึงวัยที่บอลต้องเข้าโรงเรียน เขาได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่เป็นธุรกิจของครอบครัว วันหนึ่งเมื่อบอลกลับมามีบ้าน บอลได้มาฟ้องพ่อแม่ว่าถูกคุณครูดุ พ่อแม่ก็จะไปต่อว่าเอาเรื่องกับคุณครูคนนั้นทันที จนไม่มีครูคนไหนกล้าแตะต้องตักเตือนบอลอีกเพราะเกรงกลัวอิทธิพลของเจ้าของโรงเรียน

ในที่สุดบอลก็ติดนิสัยเป็นคนเกเร เอาแต่ใจ ชอบแกล้งเพื่อนและทำตัวเป็นอันธพาลประจำโรงเรียนซึ่งพ่อแม่ก็ไม่เคยว่ากล่าวตักเตือนแต่อย่างใด ปล่อยให้บอลติดนิสัยเช่นนี้ไปจนโต จนกระทั่งบอลได้เข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง บอลก็ยังคงทำตัวเป็นนักเลงหาเรื่องชกต่อยกับคนอื่นเสมอ ในที่สุดบอลก็ต้องออกจากมหาวิทยาลัยแห่งนั้นและย้ายที่เรียนไปเรื่อยๆ เพื่อนๆในรุ่นเดียวกันกับบอลเรียนจบมหาวิทยาลัยแล้วในขณะที่บอลเรียนไม่จบอะไรเลย บอลจึงขอพ่อแม่ไปเรียนที่ต่างประเทศ ซึ่งแน่นอนทีเดียวที่พ่อแม่จะต้องตามใจเขาเช่นเคย

เมื่อบอลไปอยู่ต่างประเทศ เขาก็ใช้ชีวิตอย่างอิสระและทำตัวเป็นนักเลงเช่นที่เคยเป็นมา บอลเรียนอยู่ต่างประเทศได้ไม่ถึงปีก็มีเรื่องชกต่อยกับนักศึกษาที่นั่นจนไม่สามารถเรียนอยู่ที่นั่นได้อีกจึงต้องกลับมาเมืองไทย ในขณะที่บอลอายุ 30 ปีแล้ว แต่ยังเรียนไม่จบและไม่ได้ทำงานอะไรเลย ชีวิตที่เยวเตรเป็นนักเลงและสำมะเลเทเมาจนในที่สุดก็เขาไปอยู่ในวังวนของยาเสพติดและผู้หญิงไม่ดีจนติดโรคเอดส์และเสียชีวิตเมื่ออายุได้ 33 ปีเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าเด็กจะเติบโตขึ้นเป็นคนดีหรือคนเลวนั้น การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก ดังนั้น การเป็นพ่อแม่ที่ดีนอกจากต้องเลี้ยงดูลูกด้วยความรักแล้ว ควรเอาใจใส่อบรมสั่งสอนให้ลูกเป็นคนรู้จักผิดชอบชั่วดีตั้งแต่เล็ก อีกทั้งส่งเสริมให้ลูกมีสติปัญญาที่ดีโดยการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมให้กับลูก

ที่สำคัญพ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกด้วย เพื่อที่จะไม่เกิดกรณี "พ่อแม่รังแกฉัน" ดังตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้นนั้น

ที่มา [ASTVผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 2 พฤศจิกายน 2558](#)